

[Ib Christensen]

om planøkonomi og styring i allerhøjeste grad og langt højere grad, end vi behøvede at finde os i, hvis vi havde vores selvstændighed på dette område.

Vedrørende det forslag til motiveret dagsorden, der er stillet af fremskridtspartiet, må jeg i lighed med andre ordførere sige, at det er så selvfølgelig, at man i og for sig udmærket kunne stemme for det, men risikoen ved at stemme for det er jo, at man bliver hægtet op på fremskridtspartiets specielle fiskeripolitik, og det kan heller ikke vi som en række andre partier stå for.

Kurt Hansen (VS):

Først ganske kort til hr. Arne Bjerregaard. Det, jeg talte om i forbindelse med demagogi, var, at det uundgåelig vil føre til nogle demagogiske konklusioner, når man påstår, at fotosyntesens konstans bevirker, at der altid uanset fiskeidentiteten vil være lige mange fisk i havet. Det fører naturligvis frem til nogle helt demagogiske og forvredne konklusioner; så meget om det.

Må jeg sige om de to dagsordensforslag, at VS klart har givet udtryk for, at vi ikke mener, fiskerierhvervet fortsat kan være et liberalt erhverv. Der må nogle indskrænkninger, og der må nogle styringer til, og det bevirker, at vi naturligvis ikke kan stemme for fremskridtspartiets forslag om motiveret dagsorden.

SFs forslag om motiveret dagsorden mener vi indeholder mange rigtige ting. Vi bryder os dog ikke om den allersidste sætning, hvor det måske kunne fremstå sådan, at man var med til at legitimere offentlige tilskud til de andre fiskere, som ikke bliver ramt af denne dagsordens begrænsninger, hvis man forestillede sig den vedtaget. Men vi vælger at se det på den måde, at der sker nogle indskrænkninger i forhold til de offentlige tilskud, nogle indskrænkninger, som vi kan gå ind for, og derfor kan vi også stemme for det af SF fremsatte forslag om motiveret dagsorden. Men jeg understreger meget kategorisk, at det, at vi stemmer for denne dagsorden, ikke betyder, at vi accepterer statstilskud til øvrige dele af fiskerierhvervet.

Under mit første indlæg stillede jeg et par konkrete spørgsmål til fiskeriministeren, der gik ud på, om fiskeriministeren kunne forestille sig at gå ind for nogle mere kortsigtede

tidsterminer for kvoterne kædet sammen med nogle licensordninger. Det med licensordningerne fik jeg i hvert fald delvis svar på i et svar til hr. Ib Christensen, men jeg vil gerne høre, om ministeren kunne tænke sig at gå ned på nogle meget kortere tidsintervaller i forbindelse med tildelingen af kvoterne.

Jeg forstår slet ikke statsministerens kommentar om, at det yderste højre og det yderste venstre kører parløb i denne sag. Jeg mener, at der er kommet klart modsatrettede synspunkter frem fra fremskridtspartiets og i hvert fald VS' side. Jeg går ud fra, det er VS, som statsministeren bl. a. betegner som værende det yderste venstre eller i hvert fald hørende til blandt det yderste venstre. Jeg kan ikke se, at der er nogle former for parallelitet eller parløb imellem det, som de to partier har givet udtryk for. Det er nogle stik modsatrettede opfattelser, vi har i denne sag.

Jeg mener også, det skal understreges, at når det netop er småborgerskabet, der er gået ind i en aktion og har taget mere vidtgående kampskridt i brug end dem, man f. eks. oplevede i forbindelse med Info, Bækkelund og Berlingeren m. v., som statsministeren selv nævnte, så bliver der straks givet køb, så fremsætter fiskeriministeren straks et forslag om støtte, ikke selektiv støtte, men bare bred støtte til fiskerne. Hvad fik Berlingske Tidende-arbejderne på halsen? De fik en retssag på halsen, som der ikke engang var juridisk belæg for at give dem på halsen. I alle blokadesager bliver der fra regeringens side taget klar stilling til fordel for de privatkapitalistiske interesser. Man giver indrømmelse på indrømmelse, når det er det desperate småborgerskab, der slås, og man forsøger at knægte arbejderne, når de slås. Det er jo ikke sådan, at når arbejderne er ude i aktioner af en eller anden art, f. eks. fysisk blokade, er det nogle vilde krabater, der vil overtræde både den ene og den syvende lov her i landet, nej, det er socialdemokratiske fagforeninger, som var de første inden for den sidste periode, der har taget initiativ til at iværksætte stille og rolige og fredelige blokader. Statsministeren ved lige så godt som jeg, at såvel det, som fotografernes fagforening var indblandet i i forbindelse med Info, som det, bogbindernes fagforening fra Randers og Århus var indblandet i, var stille og fredelige og rolige aktioner, hvor der endda var socialdemokrater som strategiske ledere